

Fundamentalbestemmelser
i Fd. af 30de December 1819 m. m.

inden Udløbet af den fastsatte Tid af 2 Aar har forsynet den med fornøden Bygning, bør Amtmanden foranstalte ham for Retten tiltalt; dog kan vedkommende fritages for at opfylde denne Forpligtelse, naar Lodden afhændes til at forænes med en tilgrænsende Ejendom eller til at henlægges til et jordløst Hus.

Forordningen af 1819 bemyndiger Rentekammeret til at bevilge Undtagelser fra Bestemmelserne i Forordningen, for saa vidt nopphørte Lodsstrækninger paa enkelte Steder maatte gøre saadant nødvendigt.

- 18) Som foran anført er Forordningen af 25de Juni 1810 ikke ophævet ved Forordningen af 1819.

De ved administrativt Praksis fæte
Forandringer.

B. Magelæg.

Fundamentalbestemmelser
i Fd. af 25de Juni 1810 m. m.

I Henseende til Mageffister, som af Lodejere maatte iværksættes uden at vedkomne Fællesskabets Ophævelse, bestemmer ovennævnte Forordnings § 10, at de Loder, som magelægges imod hinanden, skulle i ethvert Tilfælde af en Landinspektør efter anordningsmæssig Opmaalning og Taksering hver for sig sættes i Hartkorn, hvorefter den derved fæte Forandring indberettes til Rentekammeret og vedkommende Amtstue til fornøden Efterretning. Og maa intet Mageffistebrev, som angaar slikt et Magelæg, ved nogen Ret antages til Tinglæsning, forinden vedkommende for samme behørigt have godtgjort at have efterkommet, hvad i denne Paragraf er foreskrevet. Om Magelæg handles for øvrigt ogsaa i Udstykningsforordningen af 23de April 1781 § 2, hvor saadant foreskrives for at regulere Bygstellene, i Vejforordningen af 13de December 1793 § 16 for at bøde paa en Lods uheldige Genemførelse af den nye Vej, og af lignende Hensyn i Jærnbaneforordningen af 28de Maj 1880 § 19, hvor det angives, at ved et Vandløbs Regulering kunne lige store boniterede Arealer magelægges.

I Fd. af 23de April 1781 § 25 findes endelig en Bestemmelse om, at Magelæg imellem Hovedgaardsjord og Bondejord skulle udføres af den i Stiftet bestilte

De ved administrativt Praksis fæte
Forandringer.

Medens Hovedreglen om Magelæg efter Fd. af 1810 § 10 saaledes er, at de paa-gældende Loder hver for sig skulle sættes i Hartkorn — altsaa Magelæget ordnes som 2 Udstykninger —, var det dog i en lang Aarrække i Praksis nærmest Regel, for saa vidt de magelagte Arealer vare lige store i boniteret Maal og dette var godtgjort, at ordne Magelæget ved en simpel Ombytning af Arealerne uden Forandring i Ejendommenes Hartkorn, jfr. hvad derom findes anført i Departementstidenden for 1851 Side 900, hvor det ogsaa er angivet, at i det Tilfælde, at de magelagte Loder ikke ere lige store i boniteret Areal, vil det være tilstrækkeligt, efter at der først er foretaget Magelæg, at udstykke den Ejendom, der afgiver mest.

Som allerede tidligere berørt, har man vistnok navnlig af Hensyn til Panteforholdene indskrænket Anvendelsen af denne simplere Fremgangsmaade til mindre betydelige Stelrettelser, jfr. Minist. Skriv. af 30de September 1891 og Circulære af 26de April 1893, II, med mindre særlige Forhold tale for at gaa videre, saasom at de 2 Matr. Nr., imellem hvilke Magelæg foretages, høre til samme Gods eller lignende. Med Hensyn til den særlige Bestemmelse om Magelæg imellem Hovedgaardsjord og Bondejord til-